

„Nekünk szülőknek sokszor nehéz volt beilleszteni a mindennapi rohanásba a heti 3-4 alkalommal való gyakorlást, de megérte, és minden szülőt csak biztatni tudok, hogy legyenek kitartóak, hiszen az eredmények magukért beszélnek. Nekünk nagyon sokat jelentett az Eszterrel való munka.”

Ternován Szilvia

„... logopédusi fejlesztés mellett megkezdtuk Eszter segédletével a TSMT-t. Az eredmény lenyűgöző volt, s bár maga a torna sok-sok energiát igényelt mindkettőnkől (szülőtől-gyermektől), megérte ezt az energiát befektetni.”

Völgyesi Kanna Eszter

Ez a könyv azért született, hogy tanácsokat, ötleteket adjon a szülőknek, hogyan tudják a hétköznapiakat a legjobban kihasználni annak érdekében, hogy a gyermekük a lehető legjobb alapozást kapja, amitől később az iskolában, majd az életben is megállja a helyét. A fejezetek végén található kérdések végiggondolásával pedig alaposabban is megfigyelhetjük gyermekünket, elgondolkodhatunk azon, hogy van-e olyan terület, mely több figyelmet, esetleg fejlesztést kíván.

Tartson Ön is velem! Legyen az Ön gyermeke is ügyes gyerek és sikeres, boldog felnőtt!

 ÜgyesGyerek
Könyvek

2016

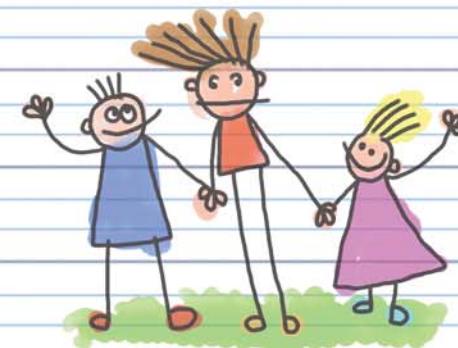
Farkas Eszter Okos szülő, ügyes gyerek

Farkas Eszter

Okos szülő, ügyes gyerek

Tanácsok szülőknek az iskola előtti fejlesztésről

 ÜgyesGyerek
Könyvek

ÜgyesGyerek
Könyvek

Előszó	5
1. Gondolatok gyermekeinkről és korunk kihívásairól.....	7
Miért van egyre több problémás gyermek?	8
A tévészerről bővebben	12
Gyermekeink fizikai állapotának változásáról	16
Érzékenyebbek-e a mai gyermekek?.....	18
2. Állapotfelmérés, mint az első állomás	21
Vegyük észre a jeleket!	22
Miért éppen hat évesen menjen iskolába?	26
Állapot- és mozgásvizsgálat	28
Szociális érettség és viselkedésvizsgálat.....	30
Az állapot- és mozgásvizsgálat, valamint az iskolaérettségi vizsgálat összefüggései.....	32
3. Készüljünk fel!	35
Milyen képességekre lesz szüksége gyermekünknek?	36
A figyelem fejlesztése mozgással	38
Mire figyeljünk nagycsoportosoknál?	41
A feladattudat kialakulása	43
Hogy jól menjen az olvasás	45
Hogy jól menjen a tollbamondás	47
Hogy jól menjen a matek	50
Mit eszik a gyermek?	52
A játszótéren innen, az óvodán túl	54
Játékajánló.....	56
4. Mozgás	58
Néhány szó a mozgás fontosságáról	59
Játszóter, vagy tudatos fejlesztés?	62
Mozgásfejlesztés ugróiskolával	64
Labdagyakorlatokkal a jó tanulásért	66
Fejlesztő torna a sikeres iskolakezdésért	68
5. Játék	70
Játsszunk gyermekünkkel!	71
A játék családépítő hatása	73
A játék fejlesztő hatása	75
A szabad játék fejlesztő hatása	78
A játék, mint pszichológiai eszköz	82
Játékajánló.....	86

6. Mozgásterápiákról röviden	88
Bevezető	89
A Katona-módszer	90
Dévény-módszer	91
Tervezett Szenzomotoros Tréning	93
Hidroterápiás Rehabilitációs Gimnasztika módszer	96
Alapozó terápia	98
Delacato módszer	100
Ayres terápia	102
Dinamikus szenzoros integrációs terápia	104
A hippoterápia komplex kezelési módszer	105
7. Iskolakezdés	106
Hogyan működik a pozitív spirál?	107
Hat évesen iskola?	110
Önálló tanulás	114
Az olvasás nehézségei	116
Figyelemzavar, és ami mögötte van	118
Táplálkozás az iskolában	122
Játékajánló.....	124
8. Praktikumok hétköznapokra	125
Amikor a szó elszáll, cérna elszakad	126
Ne adjuk fel, amibe belekezdünk!	128
Tartsuk a napirendet!	130
Hat dolog, ami segíti az érési folyamatokat	132
Gyermektípusok	136
A minőségi idő	138
A kevesebb, néha több	140
A játék feltételeinek megteremtése	143
A játékválasztás szempontjai	145
Hogyan kapcsolódjunk gyermekünkhöz?	146
Utószó	148
Irodalomjegyzék	149

Előszó

Mind nőként, mind édesanyaként az a hitvallásom, hogy szükség van egy olyan szellemi mozgalomra, mely egyre több szülőnek tudja biztosítani a tanulás lehetőségét, mellyel meg tudja teremteni a gyermeke optimális fejlődéséhez szükséges környezetet és tudást. Hiszem, hogy ennek kihangsúlyozására nem lehet elég sok időt és szót fordítani.

Úgy gondolom, hogy az élet minden területét komplex módon érdemes megközelíteni, hiszen a táplálkozás, a mozgás, a játék, az egészséges életmód és a boldog, kiegyensúlyozott élet nem létezhetnek önmagukban, hanem életünk egymással szorosan összefüggő és egymásra ható dolgai.

Ez a könyv elsősorban iskola kezdés előtt álló, óvodás gyermekek szüleinek készült. Egyfajta segédeszköz, vagy éppen mankó, amely segít eligazodni a gyermekneveléssel kapcsolatos kérdésekben, ugyanakkor számos gyakorlati tanácsot, ötletet és motivációs eszközt is tartalmaz, hogy a gyermekek a lehető legjobb alapozást kaphassák, hogy később az iskolában, nem utolsó sorban pedig majd az életben is megállják a helyüket.

Különlegesség, hogy az egyes fejezetek végén rávezető kérdésekkel is segítik a szülőket abban, hogy könnyebben felismerjék a jelentkező problémákat, vagy a fejleszteni kívánt területek hiányosságait. Valamint néhány játékajánló is szerepel a könyvben, melyek kipróbáltnak kedvelt játékok az iskolába menő gyermekek körében.

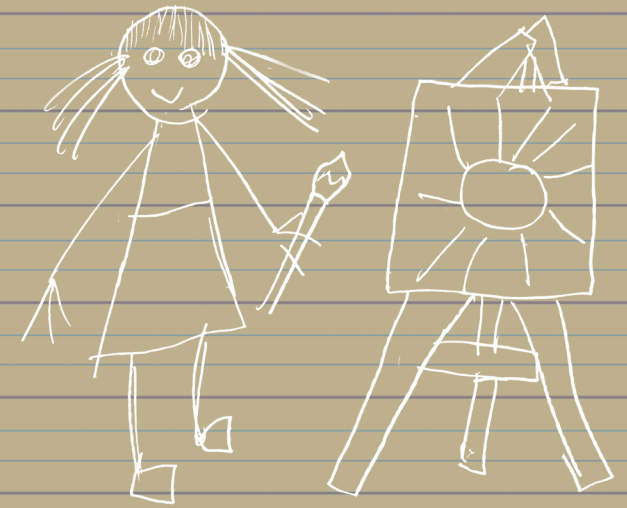
Munkám során tudatosult bennem, hogy a gyermek fejlesztése önmagában kevés, ha nincs mögötte szülői tudatosság, kitartás és tanulni vágyás, ha a tanácsok gyakorlati haszna, helyi értéke nem világos az

egész család számára. Remélem, ez a könyv éppen ebben segít utat mutatni.

Hálás vagyok azoknak a szakembereknek, akiknek szerepük volt abban, amit ma a fejlesztésről gondolok. Legfőképpen Lakatos Katalinnak, aki példaképként áll előttem kitartásával, tudásával, emberségével, s azzal az alázattal, ahogy a sérült gyermekekkel végzi fejlesztő munkáját. Köszönöm az elmúlt években hozzám járó több száz gyermek szüleinek a bizalmat, a sok kérdést, melyek további elgondolkodásra, tanulásra készítettek, és melynek nyomán közreadhatom a közösen megszerzett tapasztalatokat. Végül, köszönöm párom biztatását, és támogatást abban, hogy megszülethetett első könyvem.

Nincs más hátra, minthogy felkérjem, tartson velem! Közösen elérhetjük, hogy az Ön gyermeke is ügyes gyermek, sikeres, boldog felnőtt legyen!

Farkas Eszter

1. fejezet
**Gondolatok
gyermekeinkről és
korunk kihívásairól**

A tévézésről bővebben

A gyermekek televíziózási szokásával kapcsolatos vélemények a mai napig komoly vitákat generálnak. Ugyan vannak pozitív hatásai is, én viszont most a másik oldalt szeretném kicsit körbejárni, hiszen tudatos szülőként jó, ha mérlegeljük, mennyi időt tölthet gyermekünk a készülék előtt. Újabban a legtöbb családban már nem a TV-ről, hanem a digitális eszközökről kell elgondolkodnunk.

Több szempontot is érdemes figyelembe vennünk. Szerintem az egyik legfontosabb, hogy a gyermekek olyan sok vizuális ingerhez szoknak hozzá, hogy utána már képtelenek lesznek a mesekönyvek, később tankönyvek fehér lapján sorakozó fekete betűket érdekesnek találni. Ez kifejezetten akkor jellemző, ha még az előtt TV-znek sokat, hogy megtanulnának olvasni.

A TV mindent készen tár eléjük, így nem kell a képzeletüket használni, nem alakul ki a belső képalkotó képességük. Megszokják, hogy amit hallanak, olvasnak, azt nem kell elképzelniük. Ezáltal a későbbi szövegtérítésük nem fejlődik megfelelően, nem fogják érteni, amit olvasnak, vagy amit tanulniuk kell az iskolában. Ennek hiányában sajnos csak a magolás marad.

Megfigyelésem szerint egyre több gyermek beszédfejlődése késik. Elgondolkodtató, hogy mindez összefüggésben van-e azzal, hogy egyre több vizuális inger vesz minket körül. Az édesanyákat is sokszor a saját okostelefonjuk babrálásával látom gyermekük mellett, ami tovább csökkenti a kommunikáció lehetőségét.

A beszélni tanuló gyermekeknek a szinkronizált mesék zavaróan hatnak a beszédfejlődésükre, hiszen a szinkronizált mesékben nincs összhang-

ban a hallott hang, valamint a látott kép, a mesefigura szájának mozgása. A kicsi gyermekeknek nagyon fontos lenne, hogy lássák a beszélő száját, hogy az utánzás is segítségükre legyen a hangok alakításában. Jó, ha az édesanya is szemből beszél gyermekéhez, hiszen beszélni tanuló gyermekeknél megfigyelhető, ahogy figyelik a hozzájuk beszélő száját.

Másik fontos ok, hogy a televíziózás a beszélgetéssel ellentétben nem interaktív. A gyermekek itt csak befogadóként tudnak jelen lenni, nincs kölcsönös visszacsatolás, nem tudják megkérdezni azt, amit esetlegesen nem értenek, s ezáltal nem tanulnak meg kölcsönösen kommunikálni.

A passzív időtöltés a gyermekek fizikai fejlődésére is negatív hatást gyakorol. Azok a gyermekek, akik nem mozognak eleget, mert a televízió vagy egyéb digitális eszközök előtt üldögélnek, kevésbé edzett izomrendszerrel, vázrendszerrel rendelkeznek, rossz testtartás alakul ki náluk, és gyengébb az ellenállóképességük is. Valamint a TV előtt nasolás nagy mértékben hozzájárulhat az elhízáshoz.

Sajnos a gyermekek viselkedésében is változást hozott ez a fajta időtöltés. Sok esetben nem nekik való filmeket néznek, hanem felnőtt sorozatokat, showműsorokat, így sok sztereotíp viselkedésminta rakódik rájuk. Gyakorlatilag a TV-ből tanulnak viselkedni, szocializálódni és reagálni helyzetekre. Az agresszív témájú filmek, híradók miatt nő a szorongásos gyermekek száma. Ők éjjelente gyakran felriadnak, sírnak, nem szeretnék a sötétben egyedül aludni.

Azt is megfigyelhetjük, hogy lassan a ruhatárukat sem lehet megkülönböztetni a szüleikétől. Természetesen ennek egyik markáns okozója a reklámfilmek dömpingje. A szülők szinte kivétel nélkül tapasztalják, hogy mennyire befolyásolják gyermekeik vágyait a reklámok. Elég nagy marketing fogás a gyermekek számára készülő reklámok, hiszen a szülő

vagy nem akar, vagy nem tud ellenállni a “mindent” akaró gyermeknek. S mivel még nem alakult ki a saját értékítéletük, könnyű őket befolyásolni és nehéz szülőként meghúzni a megfelelő határokat.

Végül, de nem utolsó sorban a napi rendszeres TV nézés függőséget okoz. Ha a szülő megpróbálja kikapcsolni a TV-t, akkor biztos a hiszti, dühkitörés. Így ennek kapcsán is fontos, hogy a gyermeknek legyenek határai, és ne akkor tévézzen, amikor csak akar.

Ezen hosszú lista ellenére sem állítható, hogy a televízió egyértelműen „rossz” a gyermekek számára. Nem lehet mindenért a TV készüléket okolni, a család, iskola, szűkebb-tágabb környezet is nagy szerepet játszik abban, hogy a gyermekek miként élik meg az őket ért ingereket.

Azokban a családokban, ahol a gyermekek aktív pihenése nem pusztán a tévézéssel telik, hanem egyéb hasznos dologgal (játék, olvasás, beszélgetés, mese, sport, kirándulás, egyéb társas program) ott a televízió nem olyan romboló hatású, mint azoknál a családoknál, ahol hiányzik a kontroll, vagy kevesebb idő jut a közös tevékenységekre. Míg az első esetben ismeretforrássá válik a televízió, a második esetben hiánypótló szerepet lát el, ahol a gyermekek kénytelenek a televízióból vett példaképekkel felnőtté válni, és a TV-ben látott mintákat követni, utánozni.

Az egyik legjobb megoldás, hogy hosszabb, rövidebb időszakokra nem kapcsoljuk be a televíziót. Ezt legkönnyebben nyáron tudjuk megvalósítani, amikor a gyermekek sokkal több időt töltenek a szabadban, szinte vacsoráig kint játszanak az udvaron.

A tapasztalat azt mutatja, hogy ilyenkor újra a hagyományos, fantáziát megmozgató játékokat kezdenek el játszani, másrészt viselkedésük kevésbé felnőttes, sokkal inkább az életkoruknak megfelelő lesz.

Figyeljük meg gyermekünket!

- *Mennyit ül gyermekünk a TV, vagy a számítógép előtt? Hány órát okostelefonozik?*
- *Ha nem nézheti valamilyen oknál fogva, hisztibe kezd-e? (Ez legrosszabb esetben függőséget jelez, és a gyermek elvonásos tüneteket produkál.)*
- *Esetleg már a napját is úgy kezdi-e, hogy bekapcsolja magának a TV-t, vagy a számítógépet? (Ez is a függőség jele.)*
- *A felolvasott mesét szereti-e?*
- *Kisebb, olvasni nem tudó gyermekünknek mesélünk-e minden nap?*

„A ma gyermekei lesznek a holnap felnőttjei, ezért jó alapokra van szükségük. [...]

A gyermekeknek annyi önbizalomra és szeretetre van szükségük, amennyi csak megadható nekik.”

Ingeborg Stadelmann

A szabad játék fejlesztő hatása

Nagyon fontos időszaknak tartom a feszített év utáni pihenőket, amikor nem nyüstöljük a gyermekeket, hanem az idejük nagy részében hagyjuk őket szabadon játszani. Bizony még az óvodások is elfáradnak a tanév végére, különösen, ha külön foglalkozásokra járnak.

Szeretném rá felhívni a figyelmet, hogy a szünidő a vélekedésekkel ellentétben, ugyanannyira, sőt, néha jobban fejleszti gyermekünk képességeit, mint a különböző oktatási intézményekben eltöltött idő. Ráadásul a szabad játékot nem kötelezőként élik meg, hanem szórazásként. Ha mi tudatosan figyelünk, akkor pedig észrevehetjük, hogy mekkora lehetőség is van ezekben az időszakokban.

Még mielőtt azt gondolnánk, hogy „csak játszik a gyermek”, próbáljuk megfigyelni, mennyi lehetőséget rejt ez magában. Vegyük komolyan a játékát, hiszen ez a fő tevékenysége, ezen keresztül tanul, és alakulnak ki készségei, képességei.

Főiskolásként Sopronban egy olyan gyakorló óvodában tanultam, ahol a gyermekeket a Zilahi Józsefné által kidolgozott programmal: *Az óvodai nevelés játékkal, mesével* nevelték. Ennek lényege, hogy a gyermekek a nap legnagyobb részében szabadon játszhattak. Ezen kívül minden nap hallgattak mesét, sokat énekeltek, népi játékokkal ismerkedtek és természetesen sok időt töltöttek a szabadban mozgással.

A tapasztalatok azt mutatták, hogy ezek a gyermekek nagyon jól teljesítettek az iskolában, pedig úgymond „csak játszottak”, nem voltak „kötelező foglalkozásaik”. Ha mélyrehatóbban megvizsgáljuk a tevékenységüket, máris észrevevessük, hogy egy-egy játék során mennyi tapasztalatot szereznek egyszerre.

Például: Egy 3 éves körüli kislány a szőnyegen két kék anyagból tavat készít. Egy világos, és egy sötét selymet tesz egymásra. A nyaralásukról emlékszik, hogy néz ki a víz, ahogy egyre mélyül. A tó partjára szépen sorban kis kacsákat rakosgat. Kisebbséket, majd egyre nagyobbakat. Közben énekelgeti a *Kis kacska fürdik* kezdetű dalt.

Első ránézésre úgy tűnhet, hogy a gyermek haszontalanul tölti idejét, csak rakosgatja a kiskacsákat ide-oda. Ha jobban végiggondoljuk, akkor viszont észrevevessük, hogy játék közben milyen sokrétű tapasztalatokat szerez.

- Fejlődik a vizuális differenciálása a különböző színek, árnyalatok által.
- Az ellentétpárok megtanulásával (sekély – mély, világos – sötét), melyet a be-bekapcsoló felnőttől hall bővül a szókinccse, valamint ismereteket szerez a térérzékeléssel kapcsolatban is.
- Matematikai tapasztalatokat gyűjt azáltal, hogy a kiskacsákkal halmazokat alkot. Külön válogatja a kicsiket és nagyokat.
- Aztán méret szerint sorba rendez, amikor a tó körül úgy helyezi el a kacsákat, hogy a kisebbtől a közepesen át a nagyobbak felé halad.
- A zenei fejlesztés a *Kis kacska fürdik* ének énekelgetésével van jelen játék közben.
- Finommotorikus ügyességét segíti, hogy az apró tárgyak csak csip-pentő mozdulattal foghatók meg. Ez azért fontos, mert később ez a három ujjas csip-pentő fogás lesz a ceruzafogás alapja.
- A játékhoz használt anyagok különbözősége miatt fejlődik a tapintása, hiszen a bőrén keresztül szerez tapasztalatot a puha, valamint kemény tárgyakról.
- Ha jól megfigyeljük, azt is észrevevessük, hogy ebben az egyszerűnek tűnő játékban az ízlelésen kívül minden érzékszerve egyszerre részt vesz.

Egy másik játékpélda: Kisfiúk a szőnyegen fakockákból ügyességük szerint különböző méretű tornyokat építenek. Ránézésre ez is elég egyszerű elfoglaltságnak tűnik, de ha jobban odafigyelünk ebben is felfedezhetjük a sokrétű fejlesztő hatásokat.

- Azáltal, hogy egyszerre több gyermek játszik a fakockákkal, muszáj együttműködniük, így fejlődik a kooperációjuk (együttműködő képességük).
- Kommunikációjukat segíti, hogy játék közben beszélgetnek egymással. Az is előfordulhat, hogy vitatkoznak, hogy megvédjék saját érdekeiket.
- A szociális viselkedés is szorosan összefonódik a kooperációval, kommunikációval, hiszen csak csoportban lehet megtanulni, hogy viszonyuljunk egymáshoz. Mások visszajelzései alapján tudjuk magunkat megismerni.
- Anyanyelvi fejlődésük az alacsony-magas, keskeny-széles fogalmak, egyben ellentétpárok megtanulásával történik. Ezeket a szavakat a nagyobb gyermekektől, vagy az őket finoman segítő felnőtől hallják.
- Finommotorikára is feltétlenül szükség van a toronyépítéshez. Csak egy bizonyos ügyességgel érhető el, hogy az ne dőljön le. Minél magasabb a torony, annál óvatosabban kell a célzó mozdulatot véggezni, amihez elengedhetetlen a szem-kéz koordináció (a szem és kéz összehangolt működése) is.
- A taktilis (tapintásos) tapasztalatszerzés a fa anyagával való találkozás által valósul meg. A fa minőségének megérezésével.
- Matematikai fogalmakat is elsajátít a felnőttek segítségével. Természetesen ez feltételezi egy felnőtt jelenlétét, akitől ezeket a fogalmakat hallja: kocka, téglatest, kúp, henger.
- A kisebb-nagyobb, alacsonyabb-magasabb összehasonlítása révén elsajátítják a méreteket.
- Ha a kockákat igazságosan elosztják, akkor még számlálgatnak is közben, hogy senkinek se jusson kevesebb a másiknál.

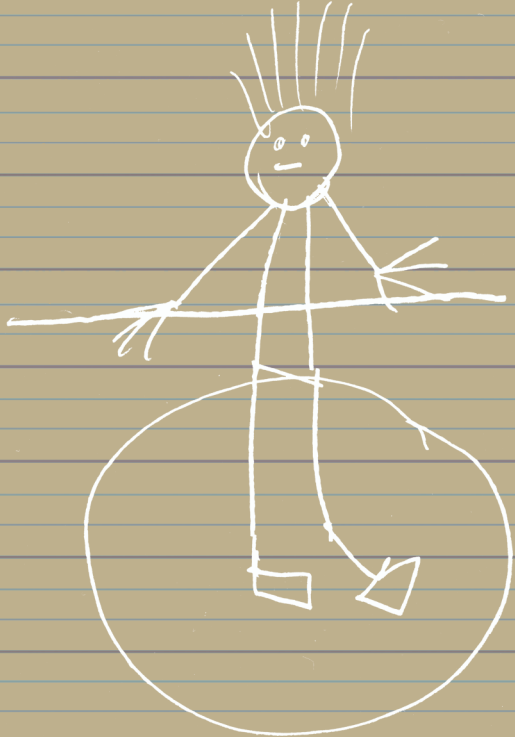
Ez most csak két egyszerű játékpélda volt a szemléletesség kedvéért. Azt viszont megállapíthatjuk, hogy a játék annál jobb, minél összetettebb és egyszerre a lehető legtöbb érzékszervet foglalkoztatja, és a bonyolultsága koránt sem attól függ, amit mi, felnőttek elsőre gondolnánk. Hiszen, ha a két fenti példából indulunk ki, akkor láthatjuk, hogy ami nekünk nagyon egyszerűnek, szimpla időtöltésnek tűnik, az milyen sokféle részképességre gyakorol jótékony hatást. Próbáljuk meg mostantól ilyen szemmel figyelni a gyermekünk játékát, és ezek tükrében legyünk benne partnerek!

Én a szabad játék mellett híve vagyok a közös, családi társaspartiknak is. Rengeteg jó játék jelenik meg, melyek úgy vannak kitalálva, hogy egyszerre több részképességet fejlesztenek, nem beszélve arról hogy a család végre minőségi időt tölt együtt miközben egymásra figyelnek.

Gondoljuk át:

- *Van-e elegendő ideje gyermekünknek játszani?*
- *Milyen gyermekünk fantáziavilága?*
- *Tud-e elvonatkoztatni a tárgytól, vagy mindennel csak rendelkezésszerűen játszik?*

Próbáljuk kielemezni egy játékát a fent leírtak alapján!

6. fejezet

Mozgásterápiákról röviden

Bevezető

Ha azt látjuk, hogy gyermekünk fejlődése eltérést mutat az átlagos-tól, azt először a gyermeket rendszeresen látogató védőnőnek és a gyermekorvosnak kell jelezni. Annak ellenére, hogy ezek a szakemberek szakmailag felkészültek, néha mégis előfordul, hogy a szülőnek rossz érzése, sejtése támad gyermekével kapcsolatban, mégis azt az információt kapja, hogy várjon még, hátha csak kicsit később érik a gyermek. Vannak olyan esetek és gyermekek, ahol a szülőnek kellő tájékozottság esetén könnyebb felismerni a jelzéseket, illetve a korai észlelés után speciális szakértőhöz fordulni.

Itt - a teljesség igénye nélkül -, bemutatok néhány mozgásterápiát, hogy ismeretük segítségével nyújtson, milyen lehetőségek közül is lehet választani. Az alábbiak közül bármelyiket tapasztaljuk, abban az esetben érdemes szakemberhez fordulni.

- Gyermeink mozgása nem indul be a megfelelő időben.
- A mozgásfejlődés során nem szimmetrikusan használja a két oldalát.
- A mozgások közül némelyik kimarad (pl. a kúszás, vagy mászás)
- Felcserélődik a mozgások sorrendje (előbb áll fel, utána mászik)
- Nem indul meg a beszéd a kellő időben.
- A gyermek nem érdeklődik a külvilág iránt.
- Viselkedése öntörvényű.
- Izomtónusa nem megfelelő (túl laza, túl feszes).
- Tartásproblémája van (sajnos ez már az óvodásoknál is észlelhető).

Ayres terápia

Anna Jean Ayres kaliforniai agykutató és pszichológus 1972-ben fejlesztette ki módszerét a tanulási zavarok kezelésére, mely jól használható a legkülönbözőbb gyermekkori fejlődési problémákban is.

Az Ayres, vagy más néven Szenzoros Integrációs Terápia elméleti hátterét az adja, hogy az idegrendszer érettsége, annak integratív funkciói az egyensúlyi és más érzékszervi ingerek adásával növelhető. A változatos érzékszervi és egyensúlyi ingerek adásával normalizálódik az egyensúlyi rendszer, leépülnek a primitív reflexek, a szemmozgások megfelelővé válnak, a test két oldalának integrációja jobban szerveződik, az idegrendszer integritása pedig fokozódik. Tehát a gyermek idegrendszere képes lesz a különböző érzékszerveiből érkező információk összehangolására, ezáltal megfelelően tud alkalmazkodni a külvilághoz is.

Szervezetünket folyamatosan érik ingerek, akár a külvilágból érkeznek, akár éppen a tulajdon testünkből, melyek felfogása és összerendezése sokszor igen nehéz feladatot jelent. Komplikációk pedig mind az érzékek működésében, mind az érzékek feldolgozásában, összerendezésében felléphetnek.

Tehát az érzékek összerendezésének – a szenzoros integrációnak – a zavara, képtelensége az idegrendszer éretlenségének a következménye.

A Szenzoros Integrációs Terápia elsősorban a legősibb érzékek, a tapintás- és az egyensúlyérzék ingerlésén keresztül juttatja el a gyermeket egy magasabb idegrendszeri érettségi szintre a rengeteg eszköz használatával, mint hinták, labdák, csúszda, kötelek, gyűrűk. Ettől a terápia a gyermek számára sokkal inkább élménygazdag mozgásos játék, felfedezés lesz.

Többek között az alábbiak fejlődnek:

- A nagymozgások,
- finommozgások,
- szem-kéz koordináció,
- tér, irány, formaészlelés,
- testséma, testtudat,
- figyelem,
- önbizalom.

Kinek ajánlott:

- volt koraszülötteknek,
- mozgásos fejlődési zavaroknál (megkésett mozgásfejlődésnél, mozgássérülteknek),
- mozgáskoordinációs zavaroknál (ügyetlen gyermeknek),
- hiperaktív, vagy éppen ellenkezőleg: a túl passzív gyermekeknek
- értelmi zavarok esetében,
- kötődési zavarokkal küzdő, társas kapcsolataiban sikertelen gyermekeknek,
- figyelemzavar esetén,
- nehezen beszélő, valamint mutizmussal küzdő gyermekeknek,
- tanulási zavarokkal küzdőknek,
- a finommotorika fejlesztésére kevésbé ügyes kezűeknek,
- autista, vagyis a környezete elől kórosan bezárkózó gyermekeknek.